

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
tweede kamer

Openbare zitting van 10 juni 2014

Dossiernummer TB-0104-2014

In de zaak van:

de heer X, advocaat bij de balie te ..., kantoor houdende te ...,

hebbende als raadslieden mr. Y, advocaat te ...; en mr. Z, advocaat te ...,

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

A. DE PROCEDURE

1.

Bij aangetekend schrijven d.d. 10 februari 2014, op dezelfde dag verzonden, heeft mr. X hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de Tuchtraad voor Advocaten bij de Balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 28 januari 2014.

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven d.d. 29 januari 2014, verzonden op dezelfde dag, ter kennis van mr. X gebracht;

Deze beslissing was op tegenspraak gewezen en sprak de tuchtstraf van schrapping uit.

2.

Bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs d.d. 12 maart 2014, op dezelfde dag verzonden, werd mr. X in kennis gesteld van de zitting van de tuchtraad van beroep d.d. 8 april 2014.

Op deze zitting was mr. X aanwezig, alsmede zijn raadslieden mr. Y, kantoor houdende te ..., en mr. Z, kantoor houdende te ...

Pro-Stafhouder Q bracht verslag uit. De behandeling gebeurde met open deuren.

Procureur-Generaal O verleende advies;

Mr. Y en mr. Z hebben gepleit en legden conclusies neer. Mr. X werd gehoord.

De debatten werden gesloten verklaard. De zaak werd in beraad genomen.

3.

Het beroep werd tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

B. DE TENLASTELEGGINGEN

1. *De inverdenkingstelling als volgt geformuleerd in het proces-verbaal “verhoor in verdenking gestelde” d.d. 12 januari 2012 (dossiernr. 2012/002 – not. Nr. ME1198.21-12d):*

Te ... en bij samenhang elders in het Rijk tussen 30 november 2011 en 07 januari 2012: afpersing van V, voor een geldbedrag van € 11.500: nl. het afpersen van V die onder bedreiging van fysiek geweld gedwongen werd tot afgifte in driemaal van een totale som t.b.v. € 11.500,00;

Te ... en bij samenhang elders in het Rijk tussen 30 november en 07 januari 2012, meermaals, op niet nader bepaalde data, minstens 05 januari 2012: een poging tot afpersing van V voor een geldbedrag van € 40.000 nl. een poging tot afpersing van V, waarbij deze onder bedreigingen van fysiek geweld gericht aan hem en zijn naaste familie aangezet werd om over te gaan tot de betaling van minstens € 40.000,00;

Bij samenhang te ... op een niet nader te bepalen tijdstip tussen 19 december 2011 en 07 januari 2012: een poging tot diefstal met braak: inklimming of valse sleutels zijnde een inbraak gepleegd te ... in de woning bewoond door P, evenwel blijkbaar zonder enige buit;

Bij samenhang te ... op 11 januari 2012: afpersing t.b.v. € 90.000,00 nl. de afpersing van V waarbij deze onder bedreigingen zou overgegaan zijn tot afgifte van deze gelden in uw handen.

2. *Met miskennis van de voor de advocaat noodzakelijke waardigheid en onafhankelijkheid: het toestaan in 2011 van een lening ter waarde van € 15.000 aan een cliënt zijnde V.*

3. *Wanbeheer inzake derdenrekening ... o.m. in verband met de betaling vanuit deze derdenrekening van privé(gok?)schulden:*

- *door afhaling via loketcheque op 05 juni 2009 van een bedrag van € 8.000,00 met vermelding referte P / ING NV*

- *door overschrijving op 06 juli 2009 van een bedrag van € 3.360,00 op het rekeningnummer ... van D (referte D)*

- door overschrijving op 04 augustus 2009 van een bedrag van € 4.700,00 op het rekeningnummer ... van gerechtsdeurwaarder P te ... (referte 0978050 –PM090391)
- door overschrijving op 04 augustus 2009 van een bedrag van € 1.400,00 op het rekeningnummer van D (referte PM09039)
- regeling op 12 juli 2011 van een bedrag van € 1111,39 op het rekeningnummer ... van SK K met vermelding F20121030
- regeling op 20 december 2011 van een bedrag van € 1.048,95 op het rekeningnummer van het Agentschap Vlaamse Belastingdienst met referte 112094258714

4. *Wanbeheer inzake derdenrekening ... o.m. in verband met de betaling vanuit deze derdenrekening van kantorschulden:*

- regeling van minimaal 20 kostenstaten door overschrijving op 03 maart 2009 op het rekeningnummer ... van gerechtsdeurwaarder M
- regeling van minimaal 1 kostenstaat door overschrijving op 05 mei 2009 op het rekeningnummer ... van gerechtsdeurwaarder M
- regeling op 25 mei 2009 van een bedrag van € 115,11 op het rekeningnummer ... van het Vrederecht te ...
- regeling op 05 juni 2009 van een bedrag van € 3,00 op het rekeningnummer ... van de stad ... met vermelding "attest van woonst BN"

5. *Tekortschieten in zijn verplichting tot waardigheid, neergelegd in art. 455 Ger.W. door zijn financiële verplichtingen t.o.v. derden niet na te komen, zijnde o.m.*

- debetstand op rekening ... van € 1.242,68 (schrijven d.d. 05 januari 2012 NV BANK A)
- RSZ-schuld van € 1500 (vierde kwartaal 2011)
- kostenstaat gerechtsdeurwaarder L (wat betreft de periode 2002-2004) t.b.v. € 1.449,71
- achterstand per 31 oktober 2011 van € 377,13 op KBC-woningkrediet 726-2655520-31

6. *Tekortschieten in zijn verplichting tot waardigheid neergelegd in art. 455 Ger.W. door, teneinde zijn schuldenlast te verbergen, op de particuliere markt opeenvolgende leningen aan te gaan:*

- "Onderhandse kredietovereenkomst" d.d. 03 augustus 2010 voor een bedrag van € 75.000,00 aangegaan t.o.v. de heer H (looptijd 60 kalenderdagen –rente 10% op jaarbasis)
- "Overeenkomst van geldlening" d.d. 13 december 2010 voor een bedrag van € 100.000,00 aangegaan t.o.v. de heer en mevrouw JV
- "Kredietovereenkomst" (datum niet gekend) t.b.v. minimaal € 25.000,00 waarschijnlijk aangegaan t.o.v. de heer R (looptijd onbekend – rente 10% op jaarbasis)
- Overeenkomst t.o.v. de heer G t.b.v. een onbekend bedrag (looptijd en rentevoet eveneens onbekend)

7. *In het kader van de behandeling in zijn kantoor van het dossier van een (fictieve) nalatenschap toekomend aan GP, o.m. in strijd met de verplichting tot waardigheid neergelegd in art. 455 Ger.W., in het najaar 2011 via de bankinstelling Western Union met eigen middelen en/of onterechte aanwending van gelden van derden een bedrag van minimaal € 56.289,85 te hebben overgemaakt aan SC (of aangestelden van deze vennootschap) waarbij bovendien de aan SC en/of haar aangestelden overgemaakte betalingen werden opgesplitst in kleine bedragen en, in uw opdracht, ten dele door derden werden verricht zijnde o.m. als volgt op 23 september 2011 minimaal 5 betalingen:*

Via cliënten (U: 2 betalingen van € 3.136,90; E: eveneens 2 betalingen t.b.v. € 3.136,90) alsmede via een confrater-stagiair, werkzaam op hetzelfde kantoor (confrater I: betaling t.b.v. € 3.136,90)

C. BEOORDELING

1. Invloed van de strafrechtelijke procedure vs. de tuchtprocedure – verzoek tot schorsing:

Mr. X verzoekt om de procedure te schorsen in afwachting van de verdere afwikkeling van de strafrechtelijke procedure.

De strafrechtelijke verdediging van mr. X is voornamelijk gestoeld op verschillende procedurele opmerkingen in de strafrechtelijke procedure waarvan wordt voorgehouden dat zij onregelmatig zou zijn.

Zo wordt gesteld dat de onderzoeksrechter territoriaal onbevoegd zou zijn geweest waardoor de strafvordering ontoelaatbaar verklaard zou dienen te worden.

Ook de tuchtvervolging die gebaseerd is op inlichtingen uit dit strafonderzoek zou dientengevolge ontoelaatbaar zijn.

Ook wordt gevorderd bepaalde stukken uit het dossier te weren omdat zij onrechtmatig verkregen zijn tijdens een huiszoeking.

De tuchtvordering staat volledig los van de strafvordering.

Dit werd herhaalde malen bevestigd door het Hof van Cassatie (zie o.m.: Cass. 31 januari 1980, Arr. Cass. 1979-80,639).

Het betreft hier een van de fundamentele principes van de disciplinaire procedure.

Beide sanctiemechanismen zijn onafhankelijk van elkaar en sluiten elkaar niet uit: het starten van een disciplinaire actie kan naast en buiten de strafrechtelijke procedure.

Het is perfect mogelijk dat ook als er een erga omnes strafrechtelijke vrijspraak plaatsvindt, de tuchtoverheid dezelfde feiten – wanneer deze disciplinair bewezen fouten uitmaken – sanctioneert.

Het Hof van Cassatie beantwoordt de vraag naar de voorrang van de strafvordering negatief: zie Cass. 29 mei 1986, Arr. Cass. 1985-86, 1329.

Het Hof van Cassatie stelde ook dat een tuchtprocedure niet moet geschorst worden zolang een procedure loopt voor het Europese Hof van de Rechten van de Mens (zie Cass. 18 november 1994, RW, 1994-1995,1266).

De tuchtrechter moet zijn uitspraak niet laten voorafgaan door de strafrechtelijke procedure.

Er is een essentieel verschil tussen het bewezen zijn van de constitutieve delen van een misdrijf en de principes van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die aan de basis liggen van de deontologie.

De tuchtprocedure betreft een volledig onafhankelijke vordering, los van de strafprocedure.

In casu heeft de stafhouder op een rechtsgeldige wijze kennis gekregen van het strafonderzoek en heeft volledig onafhankelijk hiervan de tuchtprocedure opgestart en gevoerd.

Deze tuchtprocedure kende een volledig regelmatig verloop in overeenstemming ook met art. 6 EVRM.

Het komt de tuchtrechter niet toe te oordelen over nietigheden en onregelmatigheden in een strafrechtelijke procedure.

Er is dus geen reden om de tuchtprocedure te schorsen en derhalve wordt dit verzoek afgewezen.

Er bestaat evenmin een reden om stukken te weren.

2. Beoordeling van de tenlasteleggingen

a) Tenlastelegging 1: inverdenkingstelling zoals geformuleerd in het PV van verhoor d.d. 12 januari 2012 (dossier 2012-002 – not. nr. ME 1198.21-12d).

Het is duidelijk dat mr. X niet tuchtrechtelijk vervolgd wordt voor de inverdenkingstelling op zich maar wel voor de feiten die het voorwerp zijn van deze inverdenkingstelling.

Ter zake dient te worden vastgesteld dat de materialiteit der feiten, zoals uiteengezet in deze inverdenkingstelling, niet door mr. X wordt betwist voor wat de afpersing en poging tot afpersing betreft.

In zijn verhoor aan de stafhouder d.d. 10 januari 2013 geeft hij deze feiten van afpersing toe.

Ook in zijn conclusie p. 46 in fine worden op onomwonden wijze deze feiten toegegeven:

“Het is pas op dat ogenblik dat mr. X overweegt om ook voor eigen rekening gelden te ontvangen vanwege de heer V en mee op de kar te springen van de Algerijnen. Indien de gelden zouden betaald worden, zou er immers maar een beperkt deel overhandigd worden aan de Algerijnen en de rest zou verdeeld worden onder de heer E en hemzelf..

Het is ook pas vanaf dat ogenblik dat hij t.a.v. de heer V laat uitschijnen dat hij contact heeft met “Kroaten” ook al heeft hij de mensen zelf nooit gezien.

Hij (eigen onderlijning) zal overgaan tot opvoering van de druk in overleg met de heer E...”

Dit alles vormt een uiterste zware en in alle omstandigheden onaanvaardbare inbreuk op de principes van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid.

De tenlastelegging is bewezen.

b) Tenlastelegging 2: toestaan van een lening van € 15.000 aan cliënt V.

Deze inbreuk wordt niet betwist en komt na onderzoek van de feiten ook als bewezen voor.

c) Tenlastelegging 3: wanbeheer van de derdenrekening ter betaling private schulden.

Na onderzoek komt de tuchtraad van beroep tot het besluit dat deze tenlastelegging bewezen is doch enkel voor de betalingen aan SK K en het Agentschap Vlaamse Belastingdienst.

d) Tenlastelegging 4: wanbeheer derdenrekening ter betaling kantoorschulden.

Na onderzoek is deze betichting niet bewezen en wordt mr. X voor deze tenlastelegging vrijgesproken.

e) Tenlastelegging 5: niet nakomen van financiële verplichtingen.

De tuchtraad is van oordeel dat deze tenlastelegging na onderzoek niet bewezen is en dat mr. X hiervoor dient vrijgesproken te worden.

Een inbreuk op de waardigheid is niet bewezen.

f) Tenlastelegging 7: in strijd met de waardigheid met eigen middelen en/of onterechte aanwending van gelden een bedrag van minimaal € 56.289,85 te hebben overgemaakt aan SC waarbij de bedragen werden opgesplitst en ten delen door derden werden verricht.

Deze tenlastelegging wordt niet betwist en is ook in graad van beroep bewezen gebleven.

D. DE SANCTIONERING

De bewezen inbreuken op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, vastgelegd in art. 455 Ger.W, rechtvaardigen hier de zwaarste sanctie zijnde de schrapping.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen en toegegeven feiten maken inderdaad een zeer zware inbreuk uit op de waardigheid, geloofwaardigheid, onafhankelijkheid en rechtschapenheid.

In het bijzonder het feit dat mr. X de heer V bedreigde om zich belangrijke sommen geld door hem te doen afgeven is in alle omstandigheden onaanvaardbaar.

Het feit dat mr. X deze feiten pleegde na een carrière van 21 jaar is in deze geen verzachtende omstandigheid, eerder integendeel.

De analyse van zijn persoonlijkheid die wordt bijgebracht doet evenmin afbreuk aan de ernst van de gepleegde feiten.

Het is hierdoor onmogelijk geworden om nog met de vereiste geloofwaardigheid het beroep van advocaat uit te oefenen.

Om deze redenen,

de tuchtraad van beroep voor advocaten,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond,

vernietigt de bestreden beslissing waar deze de tenlasteleggingen 3 volledig en 4 en 5 bewezen verklaart,

verklaart de tenlasteleggingen onder 3 slechts bewezen voor de betalingen verricht door mr. X aan SK K en aan het Agentschap Vlaamse Belastingdienst,

verklaart de tenlasteleggingen 4 en 5 niet bewezen en spreekt mr. X hiervoor vrij,

bevestigt voor het overige de bestreden beslissing met inbegrip van de tuchtstraf van schrapping.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging

de heer Dirk Floren, voorzitter

en de assessoren

- mr. Alex De visscher
- mr. Jozef Jespers
- mr. Kristiane Hubrechts
- mr. Edward Pieters

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

A. De Visscher

K. Hubrechts

J. Jespers

E. Pieters

Waren aanwezig bij de uitspraak:

- de heer Dirk Floren, voorzitter,
- en mr. Ludo Kools, secretaris.

D. Floren

L. Kools